

Тя се олюля към него. Той я обхвана, сне я от стола внимателно и я сложи да седне до стената. Разплати се, помогна ѝ да се облече, после дълго и старателно почна да обвива шията си с шалче и да се облича. Тръгнаха по стълбата, която водеше право на улицата. Той я бе пригърнал през кръста, за да не падне, тя продължаваше да се смее тихо, като че стенеше.

Под моравия глобус на входа спряха за една минута. Сетне тръгнаха по мокрия тротоар и след няколко крачки се стопиха в черно-жълтата мътилка.

Събуди я някаква висока глъчка. Тя отвори очи и, още неопомнена, не можа да разбере нищо. Усети само, че цялото тяло я боли, като премазано, че клепачите при всяко мръдване режат очите ѝ, а устата лепне с отровен металически вкус. Глъчката продължаваше. Груб, продран женски глас ругаеше високо, а някакъв мъж шепнишком и боязливо отговаряше. След минута гласовете млъкнаха, скръцна легло, хлопна се врата и настъпи тишина.

Тя се разбуди съвсем и с усилие се огледа. Наоколо беше полутъмно. В дъното, някъде отгоре, идеше слаба, разсеяна